

Side rejst Ønske om Gennemførelse af en særlig færøsk Lov, hvorved der tages Hensyn til Øernes særlige Forhold. Færøernes Lagting indstillede i den ordentlige Samling 1926 til Justitsministeriet, at der søgtes gennemført en saadan særlig færøsk Lov, ved hvis Udarbejdelse man foruden i den gældende danske navnlig havde søgt sit Forbillede i den paa Island gældende Lovgivning. Efter forskellige Forhandlinger rettede Ministeriet sig efter Lagtingets Ønske, og det nu forelagte Lovforslag var udarbejdet paa Grundlag af det af Lagtinget udarbejdede Udkast.

Loven adskiller sig fra den i det øvrige Land gældende Forligsmandslov væsentlig i Udvælgelsesmaaden, idet man med Hensyn til denne paa Færøerne har ønsket Reglerne fra Island taget til Mønster. Loven bestemmer, at der udnævnes en Forligsmand for 3 Aar. Forud for hver Udnævnelse foranlediger Amtmanden nedsat et Nævn, der bestaar af 11 Medlemmer, hvoraf 2 vælges af Føroya Fiskimannafelag, 1 af Føroya skipara- og navigatorfelag og 2 af Føroya arbejdsarafelag, 2 af Færøernes Rederiforening, 2 af Færøernes Købmandsforening og 1 af Arbejdsgiverforeningerne, hvorhos 1 Medlem udpeges af Dommeren. Sidstnævnte Medlem er Nævnets Formand. Er mindst 7 Medlemmer enige om at udpege en Person, betragtes denne som udnævnt. Meddelelse herom skal tilsendes Amtmanden. Hvis ingen saadan Meddelelse tilstilles Amtmanden rettidig, skal han eller den Person, som han maatte udnævne, fungere som Forligsmand for den kommende Periode, indtil der maatte fremkomme Meddelelse fra Nævnet om, at dette har udpeget en Forligsmand med mindst 7 Stemmer. Paa samme Maade udnævnes en Stedfortræder.

Ogsaa paa et andet Punkt, nemlig Spørgsmaalet om Forligsmandens Kompetence, adskiller Loven sig fra den almindelige Forligslov. Ifølge denne kan enhver Tvist om Forligsmændenes Kompetence indankes vil »Den faste Voldgiftsrets Afgørelse. Man har ikke ment det praktisk at optage en saadan Bestemmelse i den færøske Lov, og da Tvist om Forligsmandens Kompetence tormentlig yderst sjældent vil forekomme, har man anset det forsvarligt ikke at optage nogen Bestemmelse herom i Loven, hvoraf følger, som udtalt i Landstingsudvalgets Betænkning, at eventuelle Tvistigheder under Lovens Tavshed paa dette Punkt paa sædvanlig Maade vil henhøre under Domstolens Afgørelse.